

Kunpa valosi löytäisi minut

Hengellisiä runoja, kuvia, raamatunjaekortteja

Ceta Lehtniemi

Kirja muodostuu vanhasta ja uudesta materiaalista. Luen vanhoja hengellisiä runojani kuin vieras ihminen, ihmetellen ja myös kaivaten niiden tunnelmaa. Huomaan, että nyt ajatukseni etsiytyvät pelkistyneempiin sanoihin, niukkuuteen, jopa vähän kömpelöihin ilmaisuihin. Kaikkiin kuviin en tahdo tällä kertaa laittaa värejä mukaan. Laitan kirjaani myös valmiita raamatunjaekorttejani. Kuvat poimin omista sähköisistä julkaisuistani. Minulla ei ole voimia etsiä alkuperäisiä kuvia. Kirjasta ei tule tyyllisesti yhtenäinen. Se jää rosoiseksi matkapäiväkirjaksi. Teen tätä tabletillani pitäen samalla hiljentymishetkiä.

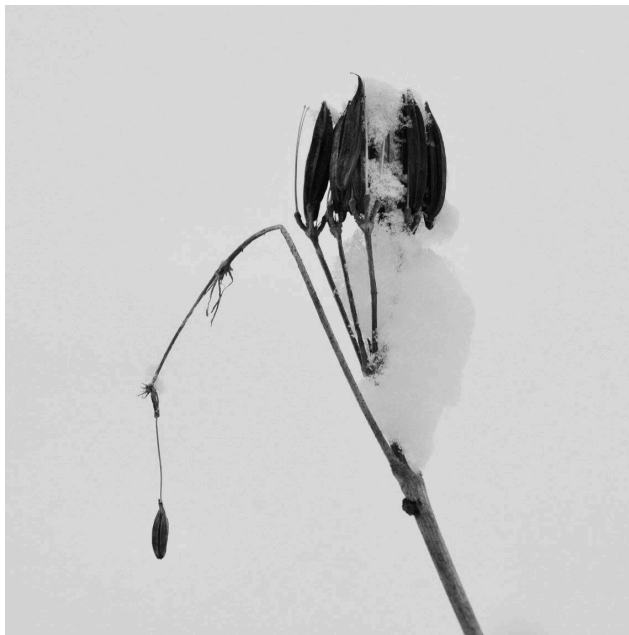
Kirjoittaja, kuvittaja ja toteuttaja: Ceta Lehtniemi

ISBN 978-952-69534-0-3 (PDF)

ISBN 978-952-69231-9-2 (EPUB)

Copyright © Ceta Lehtniemi 2020

*Syvät tunteet
etsivät uomaa
niukkoja sanoja
rüsuttuja kuvia.*

*Ikä on numeroita,
”vain” numeroita?
Ei ole.*

*Ikä on riisumista,
uuteen ja vanhaan
pukeutumista.*

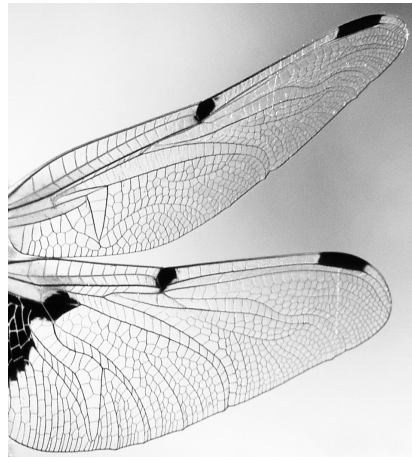
*Ikä on muistamista
ja unohtamista,
armahtamista.*

*Ikä etsii ajattomuutta,
tuoreita ajatuksia,
villää rohkeutta.*

*Ikä on kuoriutumista,
siipien saamista,
mielen vapautta.*

*Ikä kiinnittyy
lujaan kalliopohjaan,
horjumattomaan.*

*Ikä on halua nähdä
ilman numeroita.
Ikä on.*

*Puhdistathan sisimpäni,
oi pyhä Jumala!
Nöyrryn eteesi,
Pyydän luottamusta.
Etsin Sinulta suojaa
omaan pimeyteeni.*

Kunpa valosi löytäisi

*Kaiken keskellä suostut
aina hellästi auttamaan,
neuvomaan ja opastamaan,
että sinun valosi löytäisi minut.*

*Aina saan tulla luoksesi
puhdistuslähteelle saakka.
Saan silmävoidetta nähdäkseni
ja levon omista yrityksistäni.*

*Isä, tahdon suostua valoosi.
Se on niin puhdas ja hellä
Kristuksen kirkkaus ristiltä.
Se on armon ihmeellinen syli.*

Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. (Jer.29:11)

Ceta Lehtniemi

*Toivoon, rukoukseen
tahdon nyt tarttua.
Hiljaa, ääneti,
vaikka sisälläni tuulee.*

*Sinä olet sama ikuisesti.
Vain minä muutun,
paremmaksi, huonommaksi?
En, vaan tarvitseväksi.*

*Älä ole kaukana minusta,
vaikka sisin olisi pimeä.
Isä, sinä voit, aina voit
kääntää tuulen suunnan.*

Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta.
Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni. (Psalmi 38:22,23)

*Istun kalliolla katsellen
Näen kelot, linnut, meren*

*Kiipesin yksin korkealle
Sydämeni näkee taivaalle*

*Kutsuin esiin kaipauksen
Kuulen läpi hiljaisuuden*

Kaipaank tietä näkemiseen

Odottavaan kuunteluun

Kärsivällisyyteen

Hiljaisuuteen

Syvyyteen

Sanaan

Avaa

Johdata

Kulje edelläni

Tyynnytä mieleni

Kasvata luottamus

Lahjoita Sinun Elämäsi

Isä, sisimpäni huutaa apuasi

Tahdon rakastaa Sinua

Nähdä lähimmäiseni

Kysellä tahtoasi

Elää hyvin

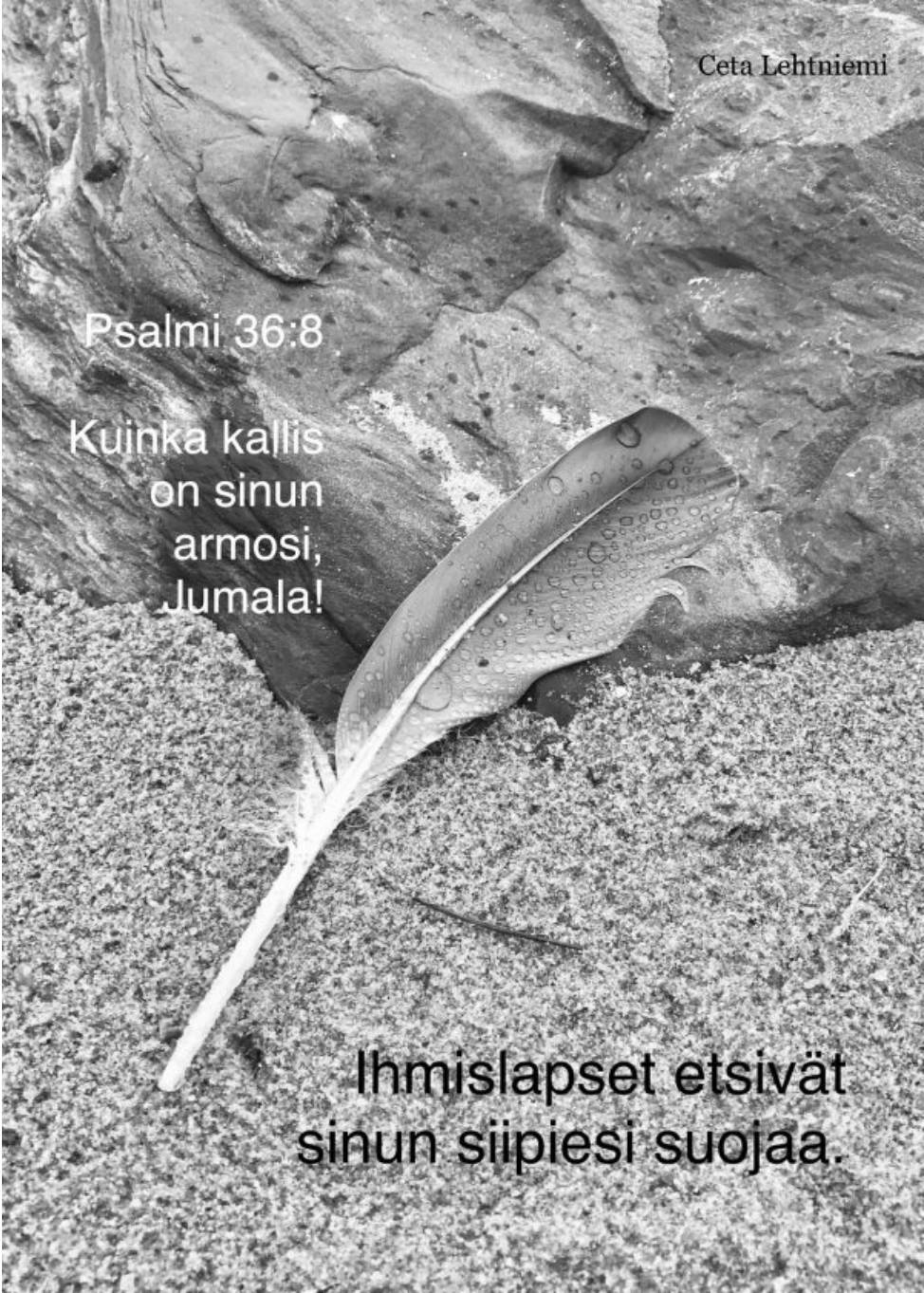
Tänäänkin

Sinua kaipaen

Ota minut vastaan

Tarvitsen aamusta alkaen

Isän käden ja katseen turvaa

A black and white photograph of a feather with water droplets on a rocky surface. The feather is positioned diagonally, with its quill pointing towards the bottom left. The rock surface is textured and layered. The text is overlaid on the image.

Ceta Lehtniemi

Psalmi 36:8

Kuinka kallis
on sinun
armosi,
Jumala!

Ihmislapset etsivät
sinun siipiesi suojaa.

Kärsivällisyyteen viet

Isä, luotan Sinuun.

*Tiedät paremmin
mitä tietä kuljetat.*

*Et anna juhlaa,
vaikka sitä kaipaisin.
Olen vain hiljaa.*

*Kuulisinpa sanottavasi!
Tuntisinpa kosketuksesi!
Kärsivällisyyteen viet.*

*Kiitän Sinua, Isä!
Erämaan suuri lohdutus
on sen niukkuudessa.*

*Sinä itse jäät.
Sanasi on sydämessäni.
Turvasi ympäröi minut.*

Kuin linnut
Kevään riemussa
Tulevan toivossa
Yhteen liittyen
Elämää räiskyen
Kaipaan uusiin
Hengen tuuliin

Kuin linnut
Sinun turviisi
Armosiipiisi
Kannettavaksi
Puhdistettavaksi
Anteeksiantoon
Taivaan valoon

Aseta avaralle

*Isä, aseta minut
avaralle paikalle
lähelle kirkkauttasi!*

*Suo minun nähdä
kuten Sinä näet,
edes aavistaa
jotain syvyydestäsi!*

*Kauneus on salattua
silmilläni ja korviltani
ilman Sinun apuasi.*

Armon aurinkosi nousee

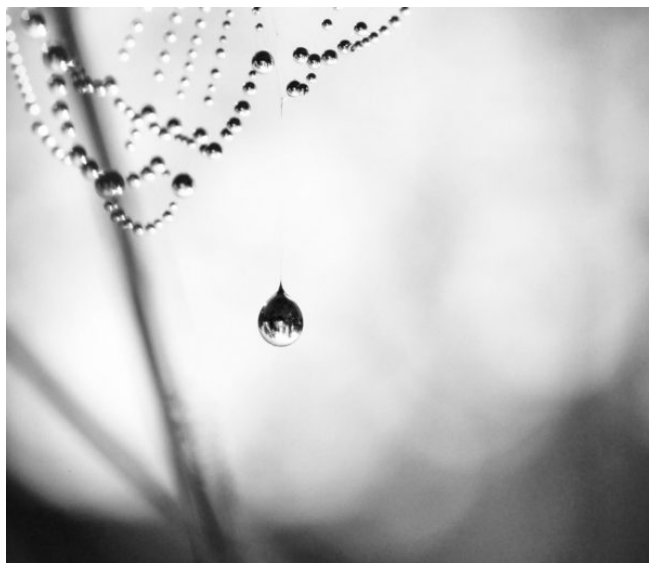
*Sydämeni sanoo: Ole hiljaa!
Se on tänään armon aurinko.
Repaleinen, uupunut mieleni
saa sydämen silmät nähdä.*

Jeesuksen läheisyydessä

*Jeesus, läheisyytesi muuttaa
enemmän kuin vaatimalla,
pakon voimalla voi tapahtua.*

*Tahdon Sinua niin rakastaa
ja yhä vaan oppia Sinusta
Anna leposi, ota paha oloni.*

*Kiitos sylistä, missä itkeä saan.
Kiitos syvästä hiljaisuudesta,
jossa kuulen rakkauden sanoja.*

Kyynekin on timantti

*Isä, kyllä sen nyt tiedän,
ettei pelkkä vuosien määrä
voi vanhaa kipua hoitaa.*

*Kiitos, että nyt on aikaa
ja uudenlaista kypsyyttä
surra mikä on surematta jäänyt.*

*En häpeä kyyneleitä poskellani.
Voin itkeä ja kiittää yhtäikaa.
Ylistyksellä on monta muotoa.*

*Sade ropisee mökin kattoon
ja kyyneleet sänkypeitteelle.
Isä, elän luontosi tahtiin.*

*Elämäni rytmin tiedät.
Suvantopaikat itse asetit.
Silloin kyynekin on timantti.*

Kuin pieni lähde

*Elävän veden virrat,
usein kuin pieni lähde,
tuskin kunnolla nähtävä,
mutta silti niin kirkas,
ravitseva, kuulas vesi.
Pienelläkin purolla voi viipyä.
Miksi kaivata virroille?
Saahan imeä pisaran kerrallaan.*

Lähde, josta vesi ei ehdy

*Sinä lohdutat
pienillä puroilla, pienillä aluilla.
Kunhan lähde on oikea,
saamme juoda elävää vettä,
Kristuksen aitoa rakkautta.
Se hiljentää, se hoitaa.
Siitä kumpuaa hiljainen kiitos,
usein kyynelsilmän läpi.*

Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin
katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta,
muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta
kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.
(2.Kor.3:18)

Ceta Lehtniemi

Hän on ensimmäinen.

Hän on viimeinen.

Kunniansa on täydellinen.

*Hänen kanssaan, Häneen
elävään Kristukseen.*

*Kirkkaudesta kirkkauteen,
valoon ilman määrää,
taivaan horisonttiin
saa lapsi Jumalan
katseen aran kohottaa.*

Sielun kotilaitumilla

*Isän syvähiljaisuudessa
sydämeni löytää taivaan.
Pysähdyn sanan valkeudessa.
Levottomuuteni taipuu rauhaan.*

*Jeesuksen läheisyydessä
sisimpäni kohtaa Paimenen.
Rukouksessa, rakkaussylissä
kaukokaipuuni löytää laitumen.*

*Näin minun silmäni avautuvat.
Sisimpäni näkökyky palautuu.
Kulkijan maisemat yhä vaihtuvat
vaan taivas yli kaiken kaareutuu.*

*Olen kuin kuiva puu
usvaisessa maisemassa
Sinuun katsomassa.*

*Käsiisi nyt annan,
harteillesi kannan
murheeni ja huoleni,
Kristus Herrani.*

*Kuivettunut puu
lujan kallion päällä
kostealla sumusäällä.
Maisema avartuu.*

*Tässä on luottamus.
Olen Kallion päällä.
Kallio on Kristus.*

Avautuu kuin sumusta

Isä, Sinä yksin

tunnet minut kokonaan.

Tiedät kaipaukseni, levottomuuteni.

Sinä osaat lohduttaa.

Se mikä on minulle parasta,

näyttäytyy vähitellen, avautuu sumusta.

Nöyrryn hiljaisuuteen.

Siinä löydän rauhasi, läsnäolosi.

Tyydyn olemaan kiiruhtamatta pois.

Itse tulet lähelleni.

Olethan siinä kaiken aikaa.

Minä en sitä vaan useinkaan huomaa.

Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne
aina saan mennä, sinä, joka olet säätänyt
minulle pelastuksen. Sillä sinä olet minun
kallioni ja linnani. Psalmi 71:3

Ceta Lehtniemi

...mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden,
runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli
hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa
kautta me olemme paratut. (Jesaja 53:5)

Katso Jeesuksen ristiä

Katso ristiä! Se on avattu syli.

Se on armoa. Se on tuskaa.

Se on kärsimystä. Se on osallisuutta.

Siinä ei ole vain eilinen vaan myös nykyinen.

Ei ole iloa ilman ristiä. Ei vapautusta. Ei ylösnousemusta.

Risti on rakkaus, Jumalan armo ja laupeus.

Tulit kallioksi

*Olen tarvinnut paljon Kristusta,
kaivannut suunnattomasti taivasta.*

*Jostain syvältä ja horjuvalta pelastuin.
Sisälleni vahvistui uusi maailma.*

*Niin paljon olen pelännyt hylkäämistä
pimeyden ja suoritusten paineissa.*

*Sinä, Kristus, tulit Valkeudeksi,
todelliseksi, kestäväksi Kallioksi.*

*Olen kuin pienet ruukun palat.
Niistä kokosit uuden astian.*

*Lähdin tuntemattomaan kanssasi
tietämättä mihin polullani päädyn.*

*Olenkin kulkemassa päivän matkaa
seuranani Tie, Totuus ja Elämä.*

*Sanoman sain omistaa.
Jeesus minut pelastaa.
Hän on kaiken keskus,
kallein aarteeni, Kristus.
Sana näin vakuuttaa,
sydämen usko vahvistaa.*

*Sain Isän taivaallisen,
niin suuren, turvallisen.
Kovin on vaikea selittää
Jumalan lapsen elämää.
Sen on Henki antanut,
kuin salaa vaikuttanut.*

Mitä on nykyhetki?

Kaipausta, ikävää jonnekin.

Muistoja, matkanteon jättämiä jälkiä.

Kaikki tämä läsnä ja taivas myös,

kun Kristus on tie, totuus ja elämä.

*Herään varhain kuin läpi kiitoksen.
Ensimmäisessä hetkessä tunnen sen:
Olen Jumalan omana maailmassa.
Tuo on tärkeintä aivan kaikessa.
Miten päiväni alkaisin arkisen?
Onko vielä hetki aikaa rukouksen?*

Aamun hetket
Joskus tuskalliset
Usein ihmeelliset

Saan kirjoittaa
Tabletillani hiljaa
Arvokasta aikaa

Rauha saariston
Sisimpääni on
Tehnyt asunnon

Kerro murheesi

Katselen tyyntä veden pintaa.

Kuulen äänen sanovan hiljaa:

Puhu minulle, kerro murheesi.

Näin opit kaikessa luottamaan.

*Älä katso siihen mikä satuttaa
ja saa sinut kahleisiinsa.*

*Tahdon vapauttaa ajatuksesi
sekä tunteittesi maailman.*

*Kaikki on tehty puolestasi,
kannettu jo ristin puulle.*

*Sinne voit jättää kuormasi,
luovuttaa kipeän kantamuksesi.*

Hänen haavoissaan

Sinä et vaatinut terveyttä.

*Kovia ovat ihmisen ohjelmat
ja yritykset itse parantua.*

Nyt olen löytänyt oikean tien.

Särkynyttä, murtunutta vahvistat.

Yhä heikkoa ja sairasta hoidat.

Suitsevaista kynttilänsydäntä

*et käy koskaan sammuttamaan,
vaan suojaat tuulia vastaan.*

Sanot: "Lohduta rakkaitani

sillä lohdutuksella mitä saat."

Olemme vieraantuneet heikkoudelle.

Ja juuri kipujen keskelle

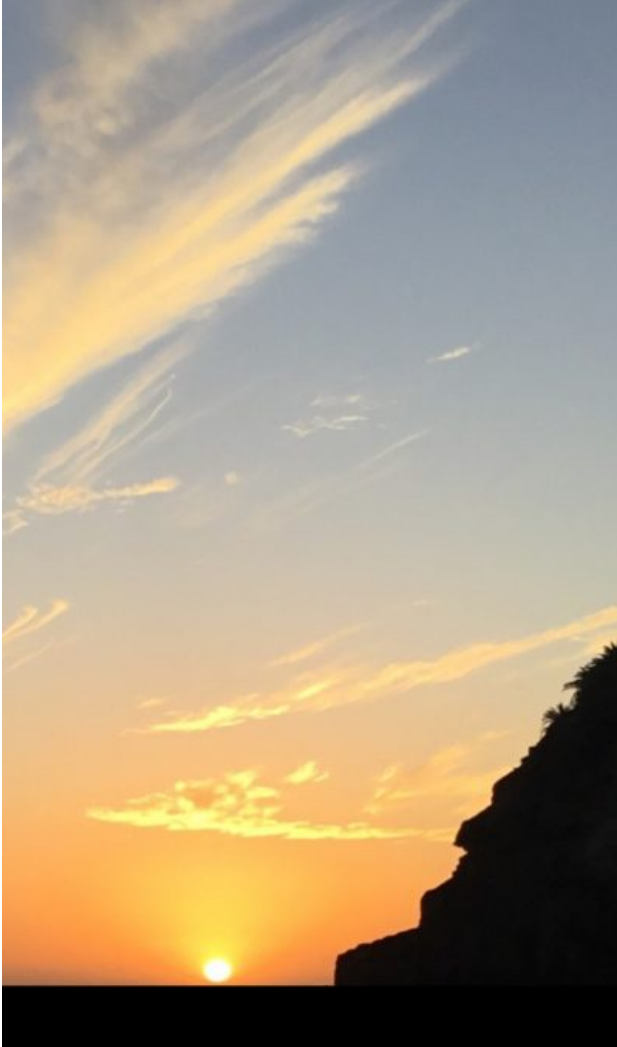
lähetit oman Poikasi ristille.

Hänen haavoissaan on parannus.

Rangaistuksen otit jo pois.

Rauhasi ja leposi lahjoitit.

Rakkautesi virtaa ja hoitaa.

Minulla on vuorijumala

Katsoin illalla auringonlaskua

taivaan valoja vuorta varten.

Sisimpääni jäi soimaan:

”Minulla on vuorijumala”

Isä, toivoisinpa muistavani

olleen avaralla paikalla.

Jätä jälki sisimpääni,

että osaan paeta vuorillesi.

Jotain on sykähtänyt sisälläni.

Tätä on vapaus ihmisistä

suuren Jumalan sylissä

korkealla näköalapaikalla.

Kiitos, että sain tuon väläyksen.

Sinä tunsin Sinun voimaasi

ja sain iloita suuruudestasi.

Kanna minut vuorillesi, Isä!

Vuorikokemus

Ääretön suuruus

Täydellinen rakkaus

Ihmeellinen kauneus

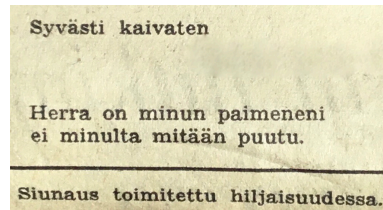
Rauha ja hiljaisuus

Voima ja lunastus

Ihmisen osuus?

Pienuus, ihastus

*Isä kysyi minulta,
äitiä surevalta nuorelta
sanoja kuolinilmoitukseen.
Päädyin psalmin jakeeseen.*

*Ajattelin: ”Herra on
minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu”
En voi olla turvaton.*

*Hyvän ja kalliin sanan
sain kuin matkaevääkseni
surun kautta seurakseni:
Herra on Paimeneni.*

*”Viheriäisille niityille
hän vie minut lepäämään;
virvoittavien vetten tykö
hän minut johdattaa.”*

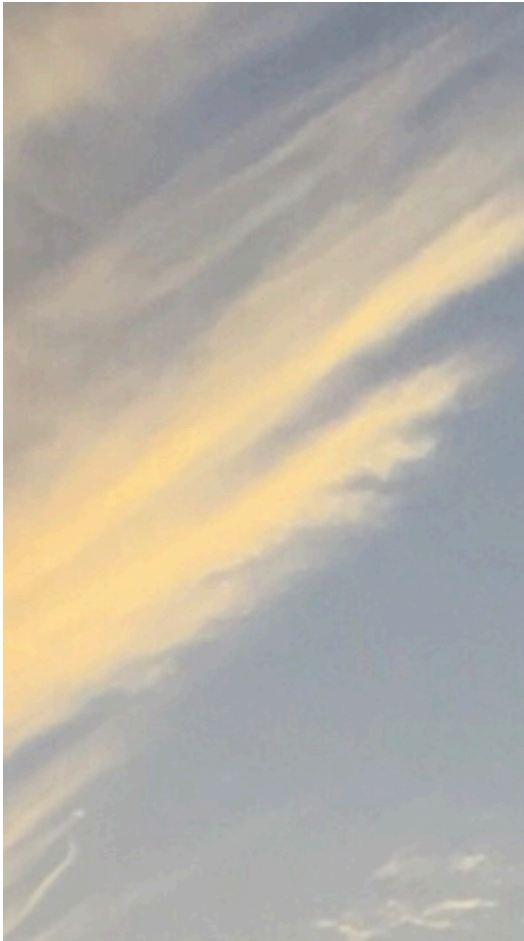
*Luokse niityn ja meren
minut saatteli Hyvä Paimen.
Odotan, että laidun mainen
on kuin varjo taivaallisen.*

*Vielä rakkaan äidin ja isän
niin terveinä nähdä saan.
Poissa on kyynel ikävän,
taivaassa kun kohdataan..*

*Monin tavoin läpi elämän
Jumala on kutsunut, etsinyt,
taivuttanut ja luokseen vetänyt.
Uskollinen on nimeltään hän,
joka kaipuuni on täyttänyt.*

Isä, paljon olet tehnyt

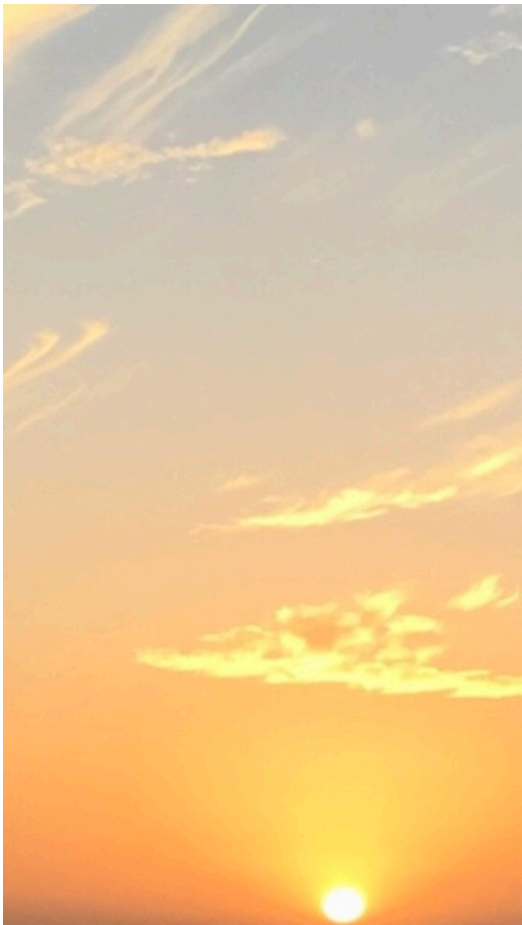
*Kun on käynyt vuorillasi
uskaltaa olla heikko, pieni.*

*Ei ole hylkäämiskysymys,
se mitä ihmiset ajattelevat.*

*Olen saanut olla särjettynä
ja Sinä kuljit turvanani.*

*Sinä olit kuin viitta ylläni,
peitit arimmat haavapinnat.*

*Kahdenkeskiseksi suojasit
sen mitä eniten häpesin.*

*Annoit kaiken sen ajan,
mitä vain Sinulta tarvitsin.*

*Ja silti minä vielä yritin itse,
vaikka tiesin jo toisin käyvän.*

*Veit viimein tyhjyyteen,
annoit janon ja hädän.*

*Vain, jotta rakastuisin Sinuun
ja löytäisin sanasi aarteet.*

*Kannoit vuorillesi lepoon,
yllätit läsnäolosi kirkkaudella.*

Ilo, rauha yllättää.

Tunnetko saman:

Sielu hiljaa kiittää.

Mihin voisi liittää

odottamattoman?

Yksi katse Jeesukselta

*Jeesus, Vapahtajani.
Vaikka kaikki hylkäisivät
niin Sinä et niin tee.*

*Kun muut sylkivät
tai halusivat kivittää
niin otit erilleen*

*lähellesi
kahden kesken.
Sanoit: ”Rakas”*

*Annoit katseesi, luottamuksesi,
tulevaisuuden, ihmisarvon.
Sinä, vain Sinä voit sen tehdä.*

*Aikaa siihen ei tarvita.
Yksi katse vain
ja sana tai kaksi.*

*Jeesus rakas.
Katsoit ristiltä meitä jokaista,
mutta katsoit myös erikseen.*

*Juuri minua.
Minun silmiini.
Minun sydämeeni.
Kiitos Jeesus.*

Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä
ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. (Joh.15:11)

*Toinen täyttäisi kuvan väreillä,
toinen ehkä juhlalla, ihmisillä.*

*Syvä, täydellinen, ilo yhteinen
Jumalan Pojan kanssa, hiljainen.
Taivaallisena rauhana koen sen.*

Ajan iltahetkissä

Lapseni -tyttäreni, poikani!

Olkaa turvallisella mielellä.

Teidän syntinne on annettu anteeksi.

Kallistakaa korvanne puoleeni

ja te kuulette minun ääneni.

Näin te ette eksy:

Vaikka myrskyt puhkeaisivat

tai seisoisitte rajuilmassa

niin olette suojassa.

Minun siipeni suojaan teidät kätken.

Sielläkin minä puhun teille.

En vaikene vaan puhun.

Mutta silti sanon tänään:

Pankaa pois se mikä painaa!

Jättäkää tai kuin kuoriutukaa turhanpäiväisestä.

Sillä aika on tulla lähelleni.

Tulkaa päivittäin!

Heittäkää minun päälleni kaikki murheenne ja kipunne.

Näin voitte pahana päivänä kestää.

Myrskyn hetkinä saatte rauhani, minun rauhani;

sen ihmeellisen suojan, joka on kuin viitta ylläsi.

*"Ajan iltahetkissä" sain
ikäänkuin läpi unikuvin.
Muistan vielä tunnelman,
kauniin ja koskettavan.*

Pieni rukoukseni

*Sinä Kristus Herrani,
kulje aina kanssani,
anteeksi anna syntini.*

*Auta pieneksi tulemaan,
rakkauttasi tuntemaan,
omasta pois jakamaan.*

*Kaikkesi olet antanut,
ristin tien kulkenut,
armon alle sulkenut.*

*Mitä Sinulle antaisin?
Vain lähellesi tulisin,
rakkauteni kertoisin.*

Rakkauden käsiala

*Kivun ja hellyyden maa,
Isä, Sinun sylisi on ollut.
Rakkaus täyttää sydämyöntisi.*

*Suruvaippa ja lumpeenkukka,
saman rakkauden innoittamia,
samalla käsialalla luotuja.*

*Käsiala Luojan myös minussa
Jumalan kuva meissä kaikissa
Kirkkaus täytenä Kristuksessa*

*Jumala antoi sydämen silmät
Ihmetellen näen pienimmät
Isän rakkaina vähäisimmät*

*Ihmisen mittapuut muuttuvat
Sana ja Jumalan työ riisuvat
Maailmani, arvoni uusiutuvat*

Armoon kätkeytynä

*Kätke minut armoosi
laupeutesi suojaan.
Tahdon olla lapsesi,
turvata suureen Luojaan.*

*Jeesus kantoi taakkani,
vapautti kuolemallaan.
Hän sovitti mun syntini,
näin hoiti rakkaudellaan.*

*Pyhää Henkeä tarvitsen
totuudesta kertomaan,
Kristusta kirkastamaan,
Jumalan sanaa avaamaan.*

Minun Kuninkaani tulee

Katso, minun Kuninkaani tulee!

Saan jalon vieraan.

Riennätkö vastaan vai odotanko hiljaa?

Sydämeni pakahtuu.

Joko - joko Hän saapuu?

Onko Hän niin kaunis kuin sanotaan?

Tule Kuninkaani - tule!

Minä odotan sinua!

Minä niin kaipaen nähdä Sinut.

Vaikka muut unohtaisivat,

minä en tapaamistamme unohda.

Joko - joko Sinä saavut, oi armaani?

Tule, oi sisimpäni Valtias!

Puhdista asumus itsellesi.

Tarjoan avoimen kodin.

Vain itse voit sen täyttää.

Vain Sinä voit sen kodiksi tehdä,

tuoda lämmön ja puhtauden.

Onko kaikki valmiina vai tulossa vasta?

Olet jo Kuningas ja Valtias,

kaikkia muita korkeampi.

Vaan milloin saamme nähdä sen?

Oi, milloin on kuninkuutesi täällä,

kaikkien nähtävänä, juhlittavana?

Vaan saanko vielä tyytyä tähän?

Oi, täytähän sisimpäni!

Vaan joskus, vielä joskus näen,

en kuin kuvastimesta arvoituksen tavoin,

vaan kuin kasvoista kasvoihin.

On Herrani mun, on Herrani mun.

Minä olen rakkaani oma, ja rakkaani on minun
hän, joka paimentaa liljojen keskellä." (Korh.V. 6:3)

Erämaa ja hietikko iloitsee, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.
Se kauniisti kukoistaa ja iloitsee ilolla ja riemulla. (Jesaja 35 alku)

*Tunteet, pienet, suuret
vapaat, kietoutuneet
peittyneet, eksyneet
Kristus, sinä tunnet.*

*Kaikki ajan kyyneleet,
mitkä poskilla loistaa
Sinä tahdot poistaa.
Annat onnen askeleet.*

*Miten suuri on voittoni,
kuinka täysi lunastuksesi,
sitä en ymmärrä ajassa.
Elän vielä savimajassa.*

*Kiinnittyen Kristukseen
rakennun toivon varaan.
Tahdon luottaa sanaan.
Edellä nousit kirkkauteen.*

*Näen oman sydämeni erämaan
Janoni kuitenkin sammutetaan
Elän suuressa yksinäisyydessä
Silti olen Kristuksen yhteydessä*

*Elän yhä päiväpolkua etsien
Vielä illan pimeydessä kulkien
Jumalan valo on minut löytänyt
Arkinen rauha ja ilo yllättänyt*

*Elän kauniissa kukkaloistossa
Taivaallisten liljojen laaksossa
Sisälläni salaista lahjaelämää
Vihdoin sydämeni hiljaa ylistää*

Kuin kukkaketo avautuisi

Isä, luot uutta kaiken aikaa.

Sen kasvu on suuri salaisuus.

Vasta aikojen perästä sen näen.

Silloin on hyvä pysähtyä

ja katsella taaksepäin.

Kuin kukkaketo osuisi silmiini!

”Miksi en mitään huomannut,

vaikka juuri sieltä kuljin?”

kyselen aivan ihmeissäni.

Epäonnistumiset

Väärinkäsitykset

Surut, vaikeudet

Unohdukset

Ottivat liian suuren tilan

Jumalan maailmassa on toisin

Vaan kaikki tämä ahdas

Niin sinistä, avaraa taivasta vasten

Pieniä siemeniä erämaasta

*Sydämeni taipuu kiitokseen
niukassa kuivassa maassa.*

*Etsin kukkia erämaasta.
En nähnyt pieniä siemeniä.*

*Sinä itse poimit ne kädelleni
ja käskit vaalia aarteina.*

*Pois lahjoitettuina vasta
ne avaavat väriloistonsa.*

*Näytähän vielä minulle
kuinka ja mihin kylvän ne.*

Armon kimalluksiin

*Lapseni - tyttäreni, poikani!
Näetkö valon kimalluksen?
Kuin tähtöset meren aalloilla!*

*Nekin puhuvat armosta.
Syvä kuin armon meri.
Se mikä on pinnan alla ei näy:*

*Juuri sinne vajoaa syntisi,
peittyy armon kimalluksiin.
Miksi et ottais vastaan?*

*Olen jo ottanut sinut lapsekseni.
Myös pidän sinut lähelläni
kokonaan ja ihan aina.*

*Oma rakkauteni sinua ympäröi
kuin lämpö, jonka tunnet ihollasi
ja itse asustan sisimmässäsi.*

*Älä koskaan epäile tulla
armoni parannettavaksi,
painautua lähelleni kuin lapsi.*

*Olethan sylilapseni, pieneni.
Rintaani vasten sinua kannan,
suojaan pahalta ja paranna*

Isä, lepään Sinussa

Isä, lepään Sinussa

*Mitään et vaadi,
mitä et samalla anna.*

Heikon ja pienen

otat syliin ja hellit.

Pelokkaan ja aran vahvistat.

Isän sydäntä vasten

Kristuksen tähden Isä pitää

pienensä sydäntään vasten,

kyselemättä, vaatimatta mitään.

Päinvastoin lahjoittaen kaiken.

Sitä on olla armahdettu syntinen.

Psalmi 115:1

Älä meille,
Herra,
älä meille,
vaan
omalle nimellesi
anna kunnia
armosi ja totuutesi
tähden.

htniemi

*Mutta minä turvaan sinun armoosi;
riemuitkoon minun sydämeni sinun avustasi.
Minä veisaan Herralle,
sillä hän on tehnyt minulle hyvin.
Psalmi 13:6*

*Tarjosit janoiselle Elämän
Suuruuttasi tänään ylistän*

*Olen jo uuden ja raikkaan päällä
Vieläkin osittain menneen surusäällä
Päätän irroittaa jarruköysien taakoista
Riuhtaisen itseni vapaaksi kiviriipoista
Voinhan valita mihin katseeni nostan
Näin elämän lahjaa kauniisti arvostan.*

*Jumala voi aina enemmän
Suurin kaikista, ainut on Hän
Häneen tartun, Hänessä riipun
Mitä elämässä tuleekaan vastaan
Hänessä. Häneen. Hänen kautta*

*Nyt juhlaruusun itselleni teen
Kokoan elämän matkaa uudesta
Iloitsen kuin herkästä salaisuudesta
Sydämeni sykkii suurta juhlapäivää
Hän itse hoitaa haurasta elämää
Ei todella ole mitään pelättävää
Syvin, kallein levon Antaja jää
Ajan kahleissa en yllä näkemiseen
Vaan juhlaruusun itselleni teen*